

κροτον ἀπέυθνε πρὸς ἡμᾶς σημεῖα, ἡ προσοχὴ μας προσηλώθη πρὸς αὐτό. Ἡ Δορκάς, ἀποκαλύψασα ὡς καὶ ἡμεῖς τὸ πλοῖον, καὶ νομίσασα ἀναμφίβωλος ὅτι ἦτο ἀνδραποδαγωγόν, μᾶς διέταττε νὰ τὸ καταδιώξωμεν. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶμεν δόλον· διότι, ἂν τὸ πλοῖον πραγματικῶς ἦτο ἀνδραποδαγωγόν, βεβαίως ἤθελε λοξοδρομήσει καὶ βυθισθῆ ἐν τῇ σκιᾷ, ὅπως διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν. Ἐσβίσαμεν λοιπὸν ὅλα τὰ φῶτα καὶ ἐπιχειρήσαμεν νὰ τῷ ἀποτέμωμεν τὴν ὁδόν.

Ἄπαντες οἱ ναῦται ἦσαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, οἱ μὲν προσέχοντες εἰς τὸ δίκροτον, οἱ δὲ παρατηροῦντες τὰ κινήματα τοῦ ὑπόπτου πλοίου· ἀλλὰ ταχέως ἐγνωρίζαμεν ἐκ τῆς περὶ τῆς ἐργασίας βραδύτητος τῶν ναυτῶν καὶ ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἐπικρίων καὶ τῶν ἰστιῶν του, ὅτι ἦτο πλοῖον ἐμπορικόν· ἐξηκολουθήσαμεν ὁμοῦς τὴν ὡς πρότερον καταδίωξιν. Τότε ἤκουσαμεν πάλιν τοὺς ἤχους, καθὼς πρὸ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἡ ἄρμονια ἦτο πάντοτε γαλήνιος. Μετὰ μακρὰν τινα παύσιν, ὅτε ἠδύνατό τις ν' ἀκούσῃ καὶ αὐτὴν τῆς μυσίας τῆν πτῆσιν, ἡ μουσικὴ ἤρχισεν ἐκ νέου. Ἦδη διεκρίναμεν καὶ φωνὰς γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν· προσέτι δὲ καὶ λέξεις θρησκευτικῶν ἀσματικῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἐπῆλθε πάλιν σιωπὴ βαθεῖα. Ἐπειδὴ δὲ ἄλιγον ἀπέχουμεν τοῦ πλοίου ὡς εἰς βολὴν δηλοῦροβόλου ἐτέθημεν λοξῶς, καὶ ὁ Ὄβριέν ἐλαβε τὴν σάλπιγγα (porte—voix).

— Ἐ!! ἀπὸ τοῦ πλοίου . . .

— Ὡί!!

— Πῶς ὀνομάζεται τὸ πλοῖον καὶ πόθεν ἔρχεσθε;

— Πῶς ὀνομάζεται ἡ Ἐφοκίς, (férouque) ἀναπήνησε τὸ πλοῖον.

Κατὰ τὴν τάξιν, αὐτοὶ ἔπρεπε ν' ἀπαντήσωσι πρῶτοι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοιοῦτοτρόπως ἠθέλομεν ματαιοποιεῖν, καὶ ὁ Ὄβριέν οὐδέποτε ἐφιλονεῖκε ἐπὶ τῆς ἐθιμοταξίας, εἶπαμεν ἡμεῖς πρῶτοι τίνες εἴμεθα.

— Ἐλάτωσον τὰ ἰστία, εἶπεν ὁ Ὄβριέν διὰ νὰ στελιώμεν λέμβον εἰς τὸ πλοῖον.

Ἄλλὰ τὸ πλοῖον ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του.

Ἐὰν δὲν σταθῆτε, ἐκραξεν ὁ Ὄβριέν, πυροβολῶ ἐναντίον σας.

Ἄλλὰ πάλιν τὸ πλοῖον κωφεῦον εἰς τὰς ἀπειλὰς τούτου προχωρεῖ ἀδιακόπως. Τότε λοιπὸν διέταξε τὸν πυροβολιστὴν ν' ἀνάψῃ θρυαλλίδα καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ εἰς πυροβολισμόν· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, τὸ πλοῖον προσεφώνησε πρὸς ἡμᾶς.

— Ἐ!! ἀπὸ τὴν Ἐφοκίδα, τί πλοῖον εἶναι τὸ ἀρμενίζον.

— Τὸ δίκροτον ἢ Δορκάς.

Ὁ πλοίαρχος σκεφθεὶς βεβαίως ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ ἀπεράσιε ν' ἀνακωχέσῃ τὸ πλοῖον. Ὁ Ὄβριέν καὶ ἐγὼ καταβάντες πάραυτα εἰς τὴν λέμβον ἀπῆλθομεν εἰς τὸ πλοῖον. Ἀναβάντες δ' εἰς τὸ καταστρώμα, εὔρομεν τὰ πάντα ἐν μεγίστῃ ἀταξίᾳ. Τὰ μόνον τρία τηλεβόλα τὰ ἀποτελοῦντα ὅλον τὸ πυροβολικὸν τοῦ πλοίου, ἦσαν διατεθειμένα κατὰ γραμμὴν πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρᾶν, καὶ ἐφαίνοντο εἰς πυροβολισμόν ἑτοιμα· σχοινία, τροχιλαῖα καὶ τινες σφαί-

ραι ἦσαν ἐρρίμμενα ἐπὶ τῶν ἐδωλίων· εἰκοσι περίπου ἄνθρωποι μαχαιοφόροι ἕταντο κατ' εὐθυγραμμίαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

— Διατί δὲν ἀνεκωχέυσατε ὅταν σὰς τὸ εἶπαμεν ἠρώτησεν ὁ Ὄβριέν τὸν πλοίαρχον ἐλθόντα εἰς τὴν ἀπάντησιν μας. Ἐφοβήθη, τῷ ἀπήνησιν ὁ πλοίαρχος, μὴ εἰσθε ἄλλοι κατ' ὅτι διετινεσθε· βλέπω ὅτι ἠπατήθη.

— Πῶς ὀνομάζεται τὸ πλοῖον, καὶ ποῦ ὑπάγετε;

— Ὄνομάζεται Ἐρμῆς, καὶ ὑπάγομεν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος. Ἐὰν θελήσῃτε καταβῆτε εἰς τὸν θάλαμον, θέλω σὰς δεῖξαι τὰ βατήριά μας.

Ὁ πλοίαρχος ἐφαίνετο σχεδὸν πεντηκοντούτης κεφαλῆ του ἦτο φαλακρὰ, ἀλλ' αἱ ὄψεις τὰ ἐλέησε καὶ τὸ γένειόν του ἦταν μελανὰ, εἶχε τὸ πρόσωπον εὐχρημον καὶ κανονικόν τὸ μέτωπόν εὐρὺ καὶ μεγαλοπρεπές· οὐλὴ δὲ τις βαθεῖα ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τελευτῶσα παρὰ τὸ στόμα, διέστρεφε παντελῶς τὴν ἀναλογίαν τῶν χαρακτηριστικῶν του. Ὁ θάλαμος ὅπου μᾶς ὠδήγησεν ἐφαίνετο ἐκ χιῶντος ἀναπνευστικός, ἂν καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἐπλα ἦσαν πενιχρὰ, πανταχοῦ δ' ἐπὶ τῶν τραπεζῶν εὕρισκοντο χειρόκτια, περιώματα, καὶ καλύπτρια ναϊκίαι.

— Φαίνεται ὅτι ἔχετε ἐπιβάτας, πλοίαρχε, εἶπον ἐγὼ, ἐνῶ ὁ Ὄβριέν ἐπιθεώρει τὰ ἔγγραφα.

— Μάλιστα κύριε, μοι ἀπεκρίθη δεῖξας μοι μετὰ τινὰ κατάλογον ἐφ' οὗ ἀνέγγων τὰ ὀνόματα δέκα ἢ δεκά ἐπιβατῶν· Ἄπαντες οὗτοι εἶναι ἱεραπόστολοι Μοραβοὶ τοὺς ὁποίους φέρω εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος . . . οἱ καλοκάγαθώτεροι ἐπιβάται ὅσων ἔτυχον ἐν διαστήματι τριακοντα ἕξ ἐτῶν ὅπου εἶμαι ναῦτης.

Ὁ Ὄβριέν εὐρῶς τὰ ἔγγραφα ἐν τάξει τὰ ἀπέβλεψε, ὁ δὲ πλοίαρχος μᾶς παρεκάλεσε νὰ τῷ δώσω τὴν ἄδειαν νὰ πλῆ πλησίον μας, ὅπως ἀπαλλοτρίωσιν ἀπὸ τὰς ἐπισκέψεις τῶν πειρατῶν, οἵτινες καταστίζουν τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκεῖνους. Τέλος, τοῦ ὑποπλοίαρχου καταβάντος εἰς τὸν θάλαμον καὶ εἰπόντος ὅ ἄνεμος ἔπαυσε νῆδη, ἐπεκράτει δὲ μεγίστη γαλήνη ὁ πλοίαρχος μᾶς προσεκάλεσε μετὰ πολλῆς φιλοφρονείας νὰ πῶμεν τὸ τέ μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπιβατῶν του.— Παρεδέχθημεν τὴν πρόσκλησιν, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ καταστρώμα διὰ νὰ προσφωνήσωμεν τὴν Ἐφοκίδα.

— Ἐ!! Πιμβόλδε . . .

— Ὡί!!

— Ἀκολουθεῖ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τριαντακοντακίου Μετὰ τινὰ λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ Ὄβριέν καὶ ἐγὼ στρέφομεν εἰς τὸ πλοῖον.

Πανταχοῦ ἐπεκράτει σκότος καὶ σιωπὴ ὅσο ἔβην ἐπὶ τοῦ πλοίου· ἀλλ' ἤδη ἡ αἴθουσα ἐφαίνετο ὑπὸ δύο λυχνίων κρεμαμένων ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἐκ δωματίου ἦτο εὐρύχωρον καὶ ἐστολισμένον μετὰ ἀπ' ἀλλήλων διὰ θυρίδων ἀνηκουσῶν βεβαίως ἐκ τῶν θαλαμίσκων τῶν ἐπιβατῶν. Τράπεζα κλι-